

ÉSZREVÉTELEK A „KÖNYVTÁR? NEM KÖNYVTÁR?” CÍMŰ CIKKHEZ FÜZÖTT SZERKESZTŐI MEGJEGYZÉSHEZ

Nem értek egyet a cikkem címe elé fűzött szerkesztői kommentárral (TMT, 1982. 10. sz. p. 407.). Nem tudok felfedezni saját írásomban „kimondatlan tartalmakat”, és nem is ilyen szándékkal íródott a cikk. Az írásomnak más célja nem volt – nincs is benne más –, mint hogy eljussak azon felismerésig, hogy egy feltáratlan, számottevő olvasói gárdát nélkülöző, főleg csekély állományú dokumentumgyűjtemény nem sorolható a könyvtárak közé.

A többiek azért könyvtárak maradnak, amelyek hálózatba tartoznak az 5/1978. KM sz. rendelet alapján. Nem kívánom megkérdőjelezni sem a könyvtárhálózatok létjogosultságát, sem a hálózatos munkát. Tiltakozom a „hálózatosdi” kifejezés ellen. Először is azért, mert általánosít, nem tesz különbséget a jó és a gyengébb hálózatok között. Másodszor az inkriminált kifejezésben az eddig végzett hálózatos munka lebecsülését érzem. A módszerek elavulhatnak, attól még a korábban végzett

munka a maga idejében és helyén még jónak bizonyulhatott. A módszereken lehet, sőt kell változtatni. Az új módszereken lehet, sőt kell vitatkozni. A koordinációs központ feladata mind a gyengébb hálózatok segítése, mind a jól végzett munka elismerése. A hálózati központok eddig végzett munkájának értékelésére azok a könyvtárosok jogosultak, akiknek munkáját a hálózati központok a maguk szerény eszközeivel és tehetségével, helyenként nem túlzott magas anyagi és erkölcsi elismerés mellett, de hivatástudattól vezérelve a legjobb tudásuk szerint segítették.

Remélem, hogy a jelenleg „hálózatosdi”-nak minősített munka korszerűsítésére a kritika mellé fejlesztési javaslatokat is adnak.

Kruchina Ottó
(ÉTK)

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
BOLDOG ÚJ ÉVET
KIVÁNUNK

A TMT szerkesztősége